

România liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

Anul XIII Nr. 3188

4 pagini
20 bani

Miercuri

5 ianuarie 1955

— Pentru a conduce competentă a economiei locale:

● Ing. SEBASTIAN VELEANU: Munca agronomului — factor important în creșterea producției agricole

● PAVEL MUDURA: Spre o mai bună folosire a cadrelor din agricultură (pag. 2-a)

— TEODOR VIRGOLICI: 60 de ani de la moartea lui Ion Păun-Pinclo (pag. 2-a)

— E. MOLHO: Probleme, proiecte... (pag. 2-a)

— Prin magazinele alimentare (pag. 3-a)

— Largul ecou internațional al răspunsurilor date de G. M. Malenkov la întrebările lui Charles Edward Shutt (pag. 3-a)

— FLORICA SELMARU: Mendès da — la Franța (pag. 4-a)

— Congresul pe întreaga Indii pentru pace și solidaritate asiatică și-a încheiat lucrările (pag. 4-a)

Cu avânt sporit, în ultimul an al cincinalului

De cîteva zile oamenii muncii din țara noastră au început lucrul într-un an nou, ultimul an al primului nostru cincinal. Sfredelind stratul negru de cărbune, minerii Văii Jiului au și trimis în toate colțurile țării zeci și zeci de vagoane de combustibil pentru noul an. Valuri lungi de fesoare au și pornit să iasă din războaie: tractoare noi, tractoarele lui 1955, au și luat drumul unităților noastre din agricultură.

Pentru mulți dintre cei ce muncesc în fabrici și uzine, anul nou a venit încă de mult: din zilele ploioase ale toamnei sau din cele ale începutului de decembrie. Numeroase colective de muncă au putut raporta cu mîndrie îndeplinirea înainte de termen a planului pe 1954, fabricarea unor însemnate cantități de produse în contul ultimului an al planului cincinal.

Realizările de seamă obținute în cursul anului 1954 de oamenii muncii din industrie și agricultură au creat condițiile ca în preajma anului nou să se treacă la desființarea sistemului de aprovizionare pe bază de cartele și rații, eveniment de seamă în lupta pentru transpunerea în viață a sarcinilor planului C.C. al P.M.R. din august 1953, în lupta pentru continuarea ridicării a nivelului de trai al oamenilor muncii. Succesele realizate în anul trecut și concretizate printr-o serie de hotărâri ale partidului și guvernului, constituie o bază trîntă pentru îndeplinirea în bune condiții a planului pe 1955, pentru obținerea de noi victorii în slujba înfloririi patriei, bunăstării poporului.

Planul de stat pe 1955 pune sarcini noi și însemnate în fața oamenilor muncii din industrie. Dezvoltarea armonioasă a tuturor ramurilor economiei naționale pornind de la temelia temelilor economiei socialiste, care este industria grea, și acordând o atenție deosebită industriei producătoare de bunuri de larg consum și agriculturii, impune cu necesitate crearea unui avînt sporit în cadrul întrecerii socialiste, luarea din timp a tuturor măsurilor tehnico-organizatorice necesare.

În aceste zile în întreprinderi are loc defalcarea sarcinilor de plan. Acestor operații de mare însemnătate trebuie să se acorde atenția cuvenită de către fiecare conducător de întreprindere, de către fiecare om al muncii în parte. Desfășurarea sarcinilor de plan trebuie astfel făcută încît fiecare muncitor să cunoască cu precizie sarcinile ce îi revin lunar și zilnic, să știe ce randament se cere mașinii la care lucrează. Numai în acest fel se pot crea condiții pentru îndeplinirea ritmică a planului, muncitorii avînd posibilitatea să-și organizeze astfel lucrul încît să poată face față sarcinilor ce le revin în fiecare perioadă de timp.

Pentru ca acest lucru să fie posibil este necesară însă și o aprovizionare ritmică a unităților de muncă cu materii prime, combustibil, ulei, etc. Iată de ce problema bunei aprovizionări a întreprinderilor trebuie să stea în această perioadă de timp pe primul plan al preocupărilor conducătorilor. Așa cum subliniază Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la desființarea sistemului de aprovizionare pe bază de cartele și rații, organele economice centrale și conducerea întreprinderilor sînt datorate să asigure aprovizionarea tehnic-materiale neîntreruptă a întreprinderilor, înlăturarea gîrurilor de producție. Încheierea la timp a contractelor economice, respectarea integrală a tuturor clauzelor contractuale, efectuarea operativă și în spiritul luptei împotriva burocratismului a repartițiilor de către organele cen-

trale, iată căl eficace pentru asigurarea unei bune aprovizionări a fiecărui loc de muncă cu cele necesare.

Creînd condiții pentru creșterea continuă a volumului de produse de larg consum, pentru treptată reducere a prețurilor comerciale, desființarea sistemului de aprovizionare pe bază de cartele și rații pune cu toată seriozitatea în fața celor ce muncesc necesitatea intensificării luptei pentru creșterea productivității muncii, scăderii prețului de cost al producției și creșterii volumului de măruri pe piață. Posibilități în această direcție, rezerve interne încă nefolosite, există în fiecare întreprindere a țării. Extinderea metodelor de lucru avansate a căror eficacitate s-a dovedit în practică, îmbunătățirea și respectarea strictă a normelor de consum, folosirea cit mai completă a utilajului, efectuarea de îmbunătățiri în organizarea procesului de producție, lichidarea fluctuațiilor și întărirea disciplinei în muncă, sînt numai o parte din mijloacele care stau la îndemîna colectivelor de muncă în lupta pentru realizarea cu succes a sarcinilor ce le revin în 1955.

O deosebită atenție va trebui acordată în cursul acestui an îmbunătățirii calității produselor și lărgirii sortimentelor bunurilor de larg consum. Introducerea comerțului desființat aduce cu sine o continuă sporire a exigenței consumatorilor față de calitatea mărfurilor pe care le cumpără. Iată de ce colectivele de muncă trebuie să organizeze o adevărată întrecere pentru ca produsele fabricii lor să fie cit mai apreciate, cit mai cerute. Mîndria pentru marca fabricii lor, dorința ca această marcă să aibă o cit mai largă căutare, iată expresia unei adevărate atitudini socialiste față de muncă, expresia dorinței de a contribui la satisfacerea într-o tot mai largă măsură a nevoilor celor ce muncesc.

Sarcini de mare răspundere revin în acest an fiecărui om al muncii în parte din fabrici și din uzine. Pentru ca ei să dea patriei cit mai mult otel și laminat, pentru ca să poată trimite pe ogoare cit mai multe mașini și unelte agricole, să extragă cit mai mult cărbune și petrol, să dea cumpărătorilor cantități tot mai însemnate de bunuri de larg consum, au la îndemîna o metodă minunată de muncă: întrecerea socialistă. Din un nou avînt întrecerii socialiste, cei ce muncesc vor putea să facă față în bune condiții sarcinilor de cîștig ce le revin, vor putea realiza și depăși sarcinile de plan din ultimul an al cincinalului.

Pentru aceasta însă este necesar ca încă din primele zile ale noului an întrecerea socialistă să cuprindă mase tot mai largi de muncitori, ingineri și tehnicieni. Ținînd seama de experiența anului trecut, colectivele de muncă vor trebui să-și analizeze temeinic posibilitățile, luîndu-și angajamente cit mai concrete, cit mai stimulante. Trebuie creată o puternică opinie muncitorească împotriva luării de angajamente formale, nereale. Pentru ca în această nouă etapă întrecerea socialistă să se desfășoare în cit mai bune condiții trebuie organizate de la început întrecerile la zi a evidenței, popularizarea frunțășilor și a rezultatelor obținute de ei.

Pășind cu încredere în viitor, cu siguranța oamenilor care știu ce obiective urmăresc, care sînt conștienți de însemnătatea muncii lor, să facem din planul pe 1955, ultimul an al cincinalului, un nou prilej de obținere a unor victorii în producție, un nou pas pe drumul întăririi continue și al înfloririi patriei noastre, pe drumul ridicării neîncetate a nivelului de trai al celor ce muncesc.

Alături de oamenii muncii de pe ogoare în lupta pentru recolte bogate

Vom efectua lucrări de bună calitate

Muncitorii și tehnicienii de la fabrica de mașini-unelte „Josif Ranghef” din Arad care pleacă să muncă în unitățile socialiste ale agriculturii din regiunea Oradea, ne vom strădui să folosim cit mai bine cunoștințele noastre profesionale, pentru îndeplinirea în cele mai bune condiții a sarcinilor ce ne revin.

În acest scop, noi ne vom strădui să terminăm la timp și în bune condiții repararea și revizuirea utilajului și mașinilor agricole care vor fi întrebuințate anul acesta la marea bătălie a campaniilor agri-

cole. În timpul pe care-l vom petrece în S.M.T.-uri și gospodării agricole de stat vom căuta să introducem și să popularizăm în rândurile muncitorilor din aceste unități metodele înaintate de muncă pe care le folosim în fabrica noastră.

Sîntem de asemenea hotărîți ca prin contribuția noastră și a colectivelor de muncă din S.M.T.-urile și gospodăriile de stat unde ne vom duce, să efectuăm lucrări de cea mai bună calitate.

Inginer AMBROZIE BALANEANU
de la fabrica „Josif Ranghef”-Arad

Îi primim cu toată căldura

Datorită sprijinului primit din partea statului nostru democrat-popular, care a înzestrat S.M.T. Recea cu semănători, cultivatoare, secerători, etc. — am reușit să executăm în bune condiții lucrările agricole prevăzute în contractele încheiate pe 1954 cu gospodăriile colective, întovășirile agricole și țărânii muncitori cu gospodărie individuală din raza noastră de activitate. Pentru anul 1955, volumul de lucrări agricole ce urmează să fie executat este mai mare cu peste 20 la sută decît cel din 1954. Față de aceste sarcini partidul și guvernul ne vin din nou în ajutor, trimîndu-ne muncitori, mașini și ingineri din întreprinderile industriale. Aceștia aduc un aport însemnat în

îndeplinirea integrală a planului de reparații și ajută la ridicarea profesională a muncitorilor și tehnicienilor din unitatea noastră.

Noi îi vom primi cu toată căldura și vom avea grijă să le cream cele mai bune condiții de muncă și de trai. În această privință vor fi luate măsurile necesare care să le asigure cazarea și aprovizionarea cu alimente. Sosirea specialiștilor constituie pentru mecanizatorii din stațiune un puternic imbold în muncă și totodată un bun prilej de îmbogățire a cunoștințelor profesionale.

GAVRIL MINDROIC
director S.M.T.-Recea, raionul Slatina

Blocuri muncitorești date în folosință

PITEȘTI (de la corespondentul nostru). Tehnicianul Ludovic Saraga de la fabrica de plăci „A. 5-a aniversare a R.P.R.” din orașul Rm. Vilcea este cunoscut și simțat de întregul colectiv al întreprinderii. El ajută cadrele tinere să-și ridice calificarea profesională și dă întotdeauna îndrumări tehnice muncitorilor.

Tot așa de cunoscut ca el sînt și fruntașii în producție Dumitru Genoiu, Alexandru Suci, Constantin Ilina, Barbu Gheorghe și alții. Muncind cu ean la aceeași întreprindere, se bucură acum împreună de grija ce le-o poartă statul democrat-popular. De curînd ei s-au mutat într-un confortabil bloc, construit în anul 1954. Noul bloc muncitoresc este compus din 11 apartamente cu dependințe și subsol. Încă două blocuri vor fi date în folosință muncitorilor și tehnicienilor de la fabrica de plăci. Blocuri muncitorești s-au ridicat și în bazinul carbonifer Schitu Golești, raionul Muscel. Peste 40 de familii de muncitori din Berevoești și Schitu Golești s-au mutat pînă acum în noile construcții muncitorești.

Belșug în casele colectivizatorilor

DEVA (de la corespondentul nostru). În anul care a trecut, membrii gospodăriei agricole colective Vîșă Nouă din comuna Telnă, raionul Alba, au obținut recolte bogate de pe terenurile lor. Folosind metoda semănăturii porumbului în culburi, așezate în pătrat și executînd 4 prașii, colectivizatorii au reușit să obțină la hectar un spor de circa 300 kg. porumb. La grîu, recolta a fost cu 300 kg. la hectar mai mare decît cea obținută de țărânii muncitori cu gospodării individuale.

În cadrul gospodăriei s-au lărgit ramurile de producție; creșterea animalelor de pîidă, a luat anul trecut o mare extindere. Rezultatele frumoase obținute au făcut ca și colectivizatorii să primească pentru fiecare zi-muncă multe produse. La împărțirea veniturilor fiecare colectivizat a primit pentru o zi-muncă cite 6.500 kg. cereale, 2.500 kg. fin, 0.300 litri vin, brînză, lînă, floarea-soarelui și alte produse.

Colectivizatul Nicolae Giurgiu, împreună cu familia sa a primit pentru cele 632 zile-muncă 1612 kg. grîu, 2528 kg. porumb, 190 litri vin, 3000 kg. furaj, precum și însemnate cantități de lînă, floarea-soarelui și alte produse. Belșug de produse au primit și alți colectivizatori harnici, cum ar fi Gheorghe Mîrgineanu, Vasile Tat și Vasile Marică.

Colectivizatul Nicolae Giurgiu, împreună cu familia sa a primit pentru cele 632 zile-muncă 1612 kg. grîu, 2528 kg. porumb, 190 litri vin, 3000 kg. furaj, precum și însemnate cantități de lînă, floarea-soarelui și alte produse. Belșug de produse au primit și alți colectivizatori harnici, cum ar fi Gheorghe Mîrgineanu, Vasile Tat și Vasile Marică.

Colectivizatul Nicolae Giurgiu, împreună cu familia sa a primit pentru cele 632 zile-muncă 1612 kg. grîu, 2528 kg. porumb, 190 litri vin, 3000 kg. furaj, precum și însemnate cantități de lînă, floarea-soarelui și alte produse. Belșug de produse au primit și alți colectivizatori harnici, cum ar fi Gheorghe Mîrgineanu, Vasile Tat și Vasile Marică.

Colectivizatul Nicolae Giurgiu, împreună cu familia sa a primit pentru cele 632 zile-muncă 1612 kg. grîu, 2528 kg. porumb, 190 litri vin, 3000 kg. furaj, precum și însemnate cantități de lînă, floarea-soarelui și alte produse. Belșug de produse au primit și alți colectivizatori harnici, cum ar fi Gheorghe Mîrgineanu, Vasile Tat și Vasile Marică.

Colectivizatul Nicolae Giurgiu, împreună cu familia sa a primit pentru cele 632 zile-muncă 1612 kg. grîu, 2528 kg. porumb, 190 litri vin, 3000 kg. furaj, precum și însemnate cantități de lînă, floarea-soarelui și alte produse. Belșug de produse au primit și alți colectivizatori harnici, cum ar fi Gheorghe Mîrgineanu, Vasile Tat și Vasile Marică.

Colectivizatul Nicolae Giurgiu, împreună cu familia sa a primit pentru cele 632 zile-muncă 1612 kg. grîu, 2528 kg. porumb, 190 litri vin, 3000 kg. furaj, precum și însemnate cantități de lînă, floarea-soarelui și alte produse. Belșug de produse au primit și alți colectivizatori harnici, cum ar fi Gheorghe Mîrgineanu, Vasile Tat și Vasile Marică.

Colectivizatul Nicolae Giurgiu, împreună cu familia sa a primit pentru cele 632 zile-muncă 1612 kg. grîu, 2528 kg. porumb, 190 litri vin, 3000 kg. furaj, precum și însemnate cantități de lînă, floarea-soarelui și alte produse. Belșug de produse au primit și alți colectivizatori harnici, cum ar fi Gheorghe Mîrgineanu, Vasile Tat și Vasile Marică.

Colectivizatul Nicolae Giurgiu, împreună cu familia sa a primit pentru cele 632 zile-muncă 1612 kg. grîu, 2528 kg. porumb, 190 litri vin, 3000 kg. furaj, precum și însemnate cantități de lînă, floarea-soarelui și alte produse. Belșug de produse au primit și alți colectivizatori harnici, cum ar fi Gheorghe Mîrgineanu, Vasile Tat și Vasile Marică.

Colectivizatul Nicolae Giurgiu, împreună cu familia sa a primit pentru cele 632 zile-muncă 1612 kg. grîu, 2528 kg. porumb, 190 litri vin, 3000 kg. furaj, precum și însemnate cantități de lînă, floarea-soarelui și alte produse. Belșug de produse au primit și alți colectivizatori harnici, cum ar fi Gheorghe Mîrgineanu, Vasile Tat și Vasile Marică.

Colectivizatul Nicolae Giurgiu, împreună cu familia sa a primit pentru cele 632 zile-muncă 1612 kg. grîu, 2528 kg. porumb, 190 litri vin, 3000 kg. furaj, precum și însemnate cantități de lînă, floarea-soarelui și alte produse. Belșug de produse au primit și alți colectivizatori harnici, cum ar fi Gheorghe Mîrgineanu, Vasile Tat și Vasile Marică.

Colectivizatul Nicolae Giurgiu, împreună cu familia sa a primit pentru cele 632 zile-muncă 1612 kg. grîu, 2528 kg. porumb, 190 litri vin, 3000 kg. furaj, precum și însemnate cantități de lînă, floarea-soarelui și alte produse. Belșug de produse au primit și alți colectivizatori harnici, cum ar fi Gheorghe Mîrgineanu, Vasile Tat și Vasile Marică.

Colectivizatul Nicolae Giurgiu, împreună cu familia sa a primit pentru cele 632 zile-muncă 1612 kg. grîu, 2528 kg. porumb, 190 litri vin, 3000 kg. furaj, precum și însemnate cantități de lînă, floarea-soarelui și alte produse. Belșug de produse au primit și alți colectivizatori harnici, cum ar fi Gheorghe Mîrgineanu, Vasile Tat și Vasile Marică.

Colectivizatul Nicolae Giurgiu, împreună cu familia sa a primit pentru cele 632 zile-muncă 1612 kg. grîu, 2528 kg. porumb, 190 litri vin, 3000 kg. furaj, precum și însemnate cantități de lînă, floarea-soarelui și alte produse. Belșug de produse au primit și alți colectivizatori harnici, cum ar fi Gheorghe Mîrgineanu, Vasile Tat și Vasile Marică.

Fapte din patria noastră

„Nici un absent, nici un întîrziat”

TG. MUREȘ (de la corespondentul nostru). — Cu 5 minute după ora începerii lucrului, portarul Marton Matyas închise condica și scris în raport: „Astăzi, 3 ianuarie 1955, nici un absent, nici un întîrziat”.

„Ei, anul începe bine!”... După ce făcu aceeași constatare, șeful secției croit a cooperativei meșteșugărești „Unitatea” din Tg. Mureș, Szabo Tibor, începu să-și pună în aplicare planul pe care îl chibzuse în legătură cu valorificarea deșeurilor de piele. În 3 ore de la începerea lucrului el a croit piesele de piele pentru 80 de sacose de damă.

Pe urmă, meșterul Szabo discută cu oțiva oameni de la secția de valorificare a deșeurilor. S-au înțeles ca și deșeurile deșeurilor să fie valorificate. Au și început să croiască primele curelușe pentru ceasuri. În patru ore au realizat o economie de 280 lei.

La secția principală de finisare, munca se desfășoară cu avînt deosebit. Dis-de-dimineață oamenii de aici au avut o scurtă consiliatură cu șeful secției, tov. Buksa Andras; „Acum, nu se mai vind pantofi pe cartele, le-a

apus Buksa tovarășilor lui de muncă. Musai deci să fabricăm pantofi mai buni și mai ieftini”.

Oamenii s-au răspîndit pe la mesele lor de lucru. După vreo jumătate de oră șefii de echipă au venit pe rînd la masa secției; șeful echipei (vîlcuț) a spus meșterului că dorința oamenilor din echipa sa este să lucreze 30 de perechi de leje de cizmă în loc de 24 cite lucrau anul trecut; echipa de cusut rame a cerut de asemenea 24 leje în loc de 18. După 4 ore de muncă meșterul Buksa se grăbi să vorbească cu Șimon Karoly, președintele cooperativei:

„Faină treabă făcurea oamenii din secția mea, tovarășe președinte, îi spun eu, ca fața numai zîmbet. Iată în patru ore, au făcut astăzi cit altădată în 6...”

Șimon Karoly și luă caietul de noile și scris următoarele: „Nici un absent, nici un întîrziat; secția principală a produs în 4 ore cu 50 la sută peste plan; secția croit a înregistrat prima economie de 280 lei”. Chemă la telefon Uniunea Regională a Cooperativei Meșteșugărești și raporta primul succes.

Islazul model

GALAȚI (de la corespondentul nostru). Pînă în anul 1950, pășunatul vitelor în comuna Rușeu, raionul Filimon Sîrbu, se făcea așa cum se obișnuise din bătrîni. Animalele pășteau de-a valma întreaga suprafață a islazului, apoi cînd începeau căldurile, pămîntul se usca și iarba oțera cu totul.

În anul 1951 a început organizarea rațională a pășunatului și trecerea pentru prima dată la desțelenirea și însemnarea de plante furajere. S-a desțelenit astfel islazul pe o suprafață de 150 ha, care a fost însemnată cu secară furajeră, lucernă și boreceag. Cu toate acestea, nu se puteau acoperi nici în acest fel nevoile.

La începutul anului trecut, islazul din Rușeu a ajuns la o suprafață de 450 ha, împărțită în parcele, semănate prin rotație cu iarbă de sudan, boreceag, lucernă, secară furajeră și ovăz. Anul trecut de pîidă, s-a repartizat pentru pășunatul oilor și al vacilor cu lapte, parcela cu secară verde, în suprafață de 100 ha, din care 20 ha, au fost rezervate pentru semînțe. După ce s-a terminat pășunatul, pe această parcelă s-a însemnat mei furajer, din care de asemenea s-a rezervat pentru sem-

înțele suprafață de 32 ha. În felul acesta, s-a asigurat și pășunatul și în același timp s-au asigurat semînțele de secară și mei furajer necesare însemnărilor viitoare.

Odată cu organizarea pășunatului islazului, a crescut și numărul vitelor din comună.

Datorită asigurării pășunatului pe tot timpul verii, numărul țărânilor muncitori care contractează cu statul animale a crescut în ultima vreme. Dacă în 1952 de pîidă nu au fost încheiate contracte decît pentru 10 bovine și 15 ovine, în anul 1954 s-au încheiat contracte și au fost livrate 70 bovine, 200 ovine, numeroși miei, etc.

Pentru anul acesta s-a hotărît ca parcela cu secară furajeră să fie marită pînă la 170 ha. Pentru a asigura o perioadă de vegetație mai lungă, secara se va însemna în două etape. În toamna anului 1954 s-a trecut la desțelenirea de noi suprafețe.

Acum islazul comunei Rușeu a devenit un adevărat islaz model.

Prime de vechime pentru mineri

PETROȘANI (de la corespondentul nostru). — În Valea Jiului a început plata primelor de vechime ce se acordă minerilor în fiecare an pentru muncă ireproșabilă depusă în subteran.

Plata primelor de vechime a adus multe bucurii minerilor harnici și disciplinați. La castelul minei Petritia au venit să-și încaseze primele de vechime și minierii vîrstnici cu parul albit de ani, și minierii tineri, care numai cu cîțiva ani în urmă au coborît pentru prima oară în subteran. Printre cei mai bătrîni era și minerul armator Balogh Ludovic ieșit la pensie de cîțiva ani dar care continuă să lucreze în subteran.

— Ehei, mi-aduc aminte ce însemna să fii pensionar pe vremea capitaliștilor. Foamea îți mîna pe mulți pensionari să cerșească... Astăzi, pensia, cu salariul la un loc, eu cîștig în jurul la 1.500 lei lunar. Iar acum, la sfîrșitul anului, prima de vechime așa, în plus!

Casierul numără în palma mîinii Balogh, care are 34 de ani lucrăți în mină, suma de 1830 lei — alt cit și s-a cîștigat drept primă de vechime pe acest an.

Mulți alți mineri au încasat sume importante drept prime de vechime.

În ultimele zile ale acestui an, casieria minei Petritia a plătit minerilor, tehnicienilor, mecanizatorilor subterani prime de vechime pe anul 1954 în sumă totală de un milion 295 mii lei — semn al grijii cu care statul nostru democrat-popular răspălește munca minerilor.

În ultimul an al cincinalului, Nae și Ioniță au înțeles un morman de fire cu defecte; unele de grosimi exagerate, altele rebutate, destinate sau cu variații de numere. Deducînd, era desenat un om — consumatorul — strîbt de greutatea produselor de proastă calitate fabricate la „Industria Lini”.

În drumul lor prin filatura cardată, Nae și Ioniță au înțeles un morman de fire cu defecte; unele de grosimi exagerate, altele rebutate, destinate sau cu variații de numere. Deducînd, era desenat un om — consumatorul — strîbt de greutatea produselor de proastă calitate fabricate la „Industria Lini”.

În drumul lor, Nae și Ioniță au înțeles un morman de fire cu defecte; unele de grosimi exagerate, altele rebutate, destinate sau cu variații de numere. Deducînd, era desenat un om — consumatorul — strîbt de greutatea produselor de proastă calitate fabricate la „Industria Lini”.

În drumul lor, Nae și Ioniță au înțeles un morman de fire cu defecte; unele de grosimi exagerate, altele rebutate, destinate sau cu variații de numere. Deducînd, era desenat un om — consumatorul — strîbt de greutatea produselor de proastă calitate fabricate la „Industria Lini”.

În drumul lor, Nae și Ioniță au înțeles un morman de fire cu defecte; unele de grosimi exagerate, altele rebutate, destinate sau cu variații de numere. Deducînd, era desenat un om — consumatorul — strîbt de greutatea produselor de proastă calitate fabricate la „Industria Lini”.

În drumul lor, Nae și Ioniță au înțeles un morman de fire cu defecte; unele de grosimi exagerate, altele rebutate, destinate sau cu variații de numere. Deducînd, era desenat un om — consumatorul — strîbt de greutatea produselor de proastă calitate fabricate la „Industria Lini”.

În drumul lor, Nae și Ioniță au înțeles un morman de fire cu defecte; unele de grosimi exagerate, altele rebutate, destinate sau cu variații de numere. Deducînd, era desenat un om — consumatorul — strîbt de greutatea produselor de proastă calitate fabricate la „Industria Lini”.

În drumul lor, Nae și Ioniță au înțeles un morman de fire cu defecte; unele de grosimi exagerate, altele rebutate, destinate sau cu variații de numere. Deducînd, era desenat un om — consumatorul — strîbt de greutatea produselor de proastă calitate fabricate la „Industria Lini”.

În drumul lor, Nae și Ioniță au înțeles un morman de fire cu defecte; unele de grosimi exagerate, altele rebutate, destinate sau cu variații de numere. Deducînd, era desenat un om — consumatorul — strîbt de greutatea produselor de proastă calitate fabricate la „Industria Lini”.

În drumul lor, Nae și Ioniță au înțeles un morman de fire cu defecte; unele de grosimi exagerate, altele rebutate, destinate sau cu variații de numere. Deducînd, era desenat un om — consumatorul — strîbt de greutatea produselor de proastă calitate fabricate la „Industria Lini”.

În drumul lor, Nae și Ioniță au înțeles un morman de fire cu defecte; unele de grosimi exagerate, altele rebutate, destinate sau cu variații de numere. Deducînd, era desenat un om — consumatorul — strîbt de greutatea produselor de proastă calitate fabricate la „Industria Lini”.

În drumul lor, Nae și Ioniță au înțeles un morman de fire cu defecte; unele de grosimi exagerate, altele rebutate, destinate sau cu variații de numere. Deducînd, era desenat un om — consumatorul — strîbt de greutatea produselor de proastă calitate fabricate la „Industria Lini”.

În drumul lor, Nae și Ioniță au înțeles un morman de fire cu defecte; unele de grosimi exagerate, altele rebutate, destinate sau cu variații de numere. Deducînd, era desenat un om — consumatorul — strîbt de greutatea produselor de proastă calitate fabricate la „Industria Lini”.

În drumul lor, Nae și Ioniță au înțeles un morman de fire cu defecte; unele de grosimi exagerate, altele rebutate, destinate sau cu variații de numere. Deducînd, era desenat un om — consumatorul — strîbt de greutatea produselor de proastă calitate fabricate la „Industria Lini”.

În drumul lor, Nae și Ioniță au înțeles un morman de fire cu defecte; unele de grosimi exagerate, altele rebutate, destinate sau cu variații de numere. Deducînd, era desenat un om — consumatorul — strîbt de greutatea produselor de proastă calitate fabricate la „Industria Lini”.

Carnet

Puterea satiriei

Sedîna brigăzii de agitație de la fabrica „Industria Lini” din Timișoara se apropia de sfîrșit. Dar una din problemele la ordinea zilei, problema filaturii cardate, nu i se dăduse încă de capăt.

De la un timp încoace, la sectorul filatură cardată lucrurile mergeau prost. Calitatea firelor era tot mai slabă, procentul de deșeuuri în continuă creștere. Cauza? De bună seamă că lipsa de interes manifestată în ultimul timp de conducerea sectorului multiplex și pe muncitori.

Pentru o conducere competentă a economiei locale

Munca agronomului — factor important în creșterea producției agricole

A considera că sarcina sprijinirii tehnice a agriculturii revine numai comitetelor executive, a mini maliza rolul alt de important al inginerului agronom în dezvoltarea agriculturii într-o regiune sau într-un raion, așa cum e prezentată problema în articolul tov. Vaida, publicat în „România liberă” din 16 decembrie 1954 cred că nu este just. Căci fără îndrumare tehnică competentă, bazată pe cunoașterea condițiilor naturale, fără munca agronomului nu se poate asigura o creștere continuă a producției agricole. Despre el în care sunt datori să muncească inginerii agronomi, despre sarcinile pe care le au în ceea ce privește dezvoltarea agriculturii în fiecare regiune, raion și comună și cum pot să le îndeplinească cu succes se pot spune lucruri multe și deosebit de interesante. În acest articol vreau însă să insist asupra a două aspecte legate de munca agronomilor: este vorba de continuarea îmbunătățirii a muncii acestora și de justa lor folosire de către comitetele executive ale statului popular.

Pentru ca agronomii să poată aplica cea mai potrivită agrotehnică, e nevoie — odată cu cunoașterea terenului și aceasta în primul rând — ca nivelul lor de pregătire să fie cel mai ridicat, ca ei să cunoască ultimele rezultate ale științei, metodele cele mai noi de lucru, ca să știu tehnica agricolă nu numai pe loc, ci și în condițiile de laborator și în condițiile descoperirii. Acest lucru se poate realiza numai printr-o strînsă legătură a agronomilor de la regiuni și raioane, din diferitele unități agricole, cu institutele de învățământ și științifice superioare.

În regiunea Craiova există o serie de importante institute agricole științifice: Institutul Agronomic, Stațiunea experimentală agricolă Studia, ferma didactică a Institutului Agronomic din comuna Cămin, și altele. Trebuie să spunem că noi inginerii și tehnicienii din regiune primim un serios sprijin din partea Stațiunii Studia.

Nu același lucru se întâmplă însă la Institutul Agronomic unde deși există cadre mul-

Ing. Sebastian Veleanu
din Direcția agricolă regională Craiova

te și bine pregătite nu s-a reușit ca problemele studiate să fie legate de interesele agriculturii din regiunea noastră, deși de aici trebuie să pornescă soluțiile pentru partea de mijloc și vest a regiunii. Pe de altă parte, în munca de popularizare a rezultatelor obținute ca și a metodelor avansate de către specialiștii Institutului este slabă. Noi avem nevoie de ajutorul permanent al oamenilor de știință. De aceea propunem acestora să organizeze periodic conferințe și discuții cu inginerii și tehnicienii care lucrează direct în producția agricolă, pentru a-i informa asupra ultimelor cercetări și rezultate. Acest lucru cred că poate și trebuie să fie realizat în fiecare regiune. În același timp, propunem Institutului de Cercetări Agronomice din București ca la studierea de referență să se țină în fiecare an să participe un număr cât mai mare dintre inginerii și tehnicienii din regiunile țării.

Aplicarea cu succes a măsurilor recomandate de tehnicienii nu poate fi însă realizată fără o muncă susținută politică dusă în rândul maselor de țărani muncitori pentru a-i mobiliza în jurul inginerilor și tehnicienilor. Rolul acesta revine comitetelor executive ale statului popular care trebuie să sprijine munca inginerilor și tehnicienilor, să antreneze în jurul lor deputații, comisiile de femei care să fie în linia acțiunilor și să mobilizeze întreaga masă a țărănilor muncitori la introducerea în practică a metodelor noi ale agrotehnicii avansate.

O asemenea legătură între agronomi și comitetele executive s-a realizat de pildă și în regiunea Craiova, în raioanele Cujmir, Băilești, Craiova, Segarcea, unde munca organizată s-a împlinit strîns cu cea tehnică — lucru ce s-a reflectat în rezultatele

dobindite în decursul diferitelor campanii agricole.

Din păcate, însă, subaprecierea rolului activității lor din partea unor comitete executive constituie de multe ori o frînă în munca agronomilor. Și asupra acestui aspect cred că n-au insistat suficient nici tov. ministru C. Popescu, nici tov. președinte Vaida, în articolele publicate în „România liberă”. În aceste articole nu s-au analizat mai adânc lipsurile comitetelor executive în ceea ce privește folosirea cadrelor de agronomi.

Lipsa de sprijin, schimbarea inginerilor și tehnicienilor la intervale scurte de timp cum se întâmplă în raionul Gîrlor, sau folosirea lor în muncă necorespunzătoare ca în raionul Gura Bului, sunt lucruri care trebuie să dispară din practica comitetelor executive ale statului popular.

Multe comitete executive comit o altă greșală — aceea a antrenării tuturor tehnicienilor în campania de însămînțare, de pildă, neglijând anumite sectoare: legumicol, pomicol, etc., chiar acolo unde aceste sectoare sunt deosebit de importante.

Așa stau lucrurile în raioanele Baia de Aramă, Tg. Jiu, Novaci, unde lucrările de sămînțărie la ploi au rămas în urmă pentru că inginerii și tehnicienii specialiști au fost antrenati exclusiv la lucrările de însămînțare. Cred că munca inginerilor agronomi, ca în general conducerea problemelor agricole, trebuie să se facă pe rezultate mai bune decât în activitatea noastră ar dispărea caracterul de campanie în lucrările agricole, dacă ne-am îndrepta atenția spre toate sectoarele și căutăm la mobiliza cele mai multe forțe către sectorul cel mai important, n-am neglija nici unul dintre ele.

Cred că pentru comitetele executive ar trebui să constituie o preocupare de seamă justa folosire a inginerilor și tehnicienilor agricoli în raport cu pregătirea profesională și experiența lor de muncă practică pe teren.

Pavel Mudura

Director al Direcției Agricole regionale
Oradea

ner zootehnici în locul celor patru de acum. Cele două posturi de medici veterinari, pot fi preluate de unul singur. De asemenea, și cele două posturi de inginer de bază furajeră, pot fi ocupate de unul singur.

Pe lângă schema actuală a serviciului zooveterinar, care cuprinde 9 posturi, mai există în plus un aparat compus din 8 persoane pentru salubritate de curățirea pășunilor. Acesta poate fi lichidat odată cu darea pășunilor acoperite cu arboret țărănilor muncitori pentru folosirea pe timp de 3 ani. (Eventual într-o formă analoagă dar în folosirea a unor păduri).

La serviciul regional S.M.T. posturile de ingineri agronomi pentru irigații, inginer agronom pentru preț de cost și inginer agronom pentru norme de muncă și salarii, pot fi dirijate de doi ingineri în locul celor trei actuali. Postul de inginer mecanic pentru întreținere și reparări, postul de inginer mecanic pentru urmărirea normelor de întreținere și electrificarea, ca și cele două posturi de ingineri mecanici de la serviciul tehnic, pot fi acoperite de doi ingineri mecanici în locul celor patru existenți. O situație asemănătoare se prezintă și la celelalte servicii din cadrul Direcției noastre agricole regionale.

După părerea mea, aparatul Direcției agricole regionale se poate reduce cel puțin la

40 la sută din numărul salariaților existenți. Descongestionarea Direcției agricole regionale ar fi de un mare folos. Cadrele tehnice ar putea fi îndrumate spre munca practică de îndrumare pe teren a țărănilor muncitori.

Prin reducerea aparatului de la Direcția agricolă regională și a personalului extra-bugetar s-ar putea crea în fiecare comună trei posturi: de agronom, zootehnici și veterinar, fără să fie depășit fondul actual de salarii pe întreaga regiune. La fel, prin reducerea cheltuielilor de diurnă, cazare și transport s-ar putea asigura condiții de trai mai bune și o stabilitate a cadrelor tehnice, iar pe de altă parte, sectorul socialist și țărănilor muncitori vor putea fi ajutați efectiv, personalul tehnic va fi legat de producție iar comitetele executive comunale vor fi ajutate mai substanțial în muncă.

Ca și tov. ministru C. I. Popescu socot că în momentul de față Ministerul Agriculturii și Silviculturii are o serie de lipsuri în munca de îndrumare, pe care în mod normal trebuie să o efectueze. După părerea mea o mare parte din aceste lipsuri își au izvorul în faptul că Ministerul Agriculturii și Silviculturii dispune de un aparat umflat și greoi. De multe ori, pentru a-și justifica existența, acest aparat solicită o serie întreagă de date care nu și au totdeauna rostul ci mai mult îngreunează munca aparatului agricol regional.

Prin revizuirea actualiei scheme a Ministerului Agriculturii și Silviculturii, personalul disponibil, cu experiență, va putea da un prețios ajutor unităților Ministerului, precum și țărănilor muncitori.

Cititorii ne sezisează

Am fost zilele acestea să-mi ridic ultima tranșă de lemne de la depozitul I.C.S. Combusibilul Nr. 52 din Capitală.

Nu vă pot descrie cu câtă greutate am reușit să ajung numai pînă la casieria depozitului. În curte este o mare de noroi care îți ajunge pînă la glezne. Din loc în loc, am fost așezat buluci și pietre pentru circulația căleților. Dar și acestea au fost acoperite de noroi.

Era de așteptat să se întâmple așa, de vreme ce aci vin zilnic sute de căleți și cerulă zeci de căruțe — ne scrie tov. Marin Ionescu.

Mă întreb atunci de ce I.C.S. Combusibilul București n-a luat din timp măsuri în vederea construirii unui drum în curtea depozitului? Dar nu cred foarte ușii de la această întreprindere că era o datorie a lor?

Nu este nici acum prea târziu să se aștearnă pietriș cel puțin pe o fisie îngustă de drum, pentru circulația căleților.

În orașul nostru majoritatea locuitorilor au instalații de gaze. Cu timpul însă anumite piese din cadrul instalației se uzează și trebuie înlocuite. Aci întâmpinăm o greutate, ne scrie cititorul nostru Th. Gherghiceanu din Cimpina. În magazinele O.C.L. cu produse metalo-chimice nu se găsesc sortimente de filigrană, cum ar fi coluri de diferite dimensiuni, muște, reduții, canale, etc., alt de necesare uzului casnic la instalațiile de gaze.

Deși la Cimpina, ne scrie în continuare cititorul, există numeroase întreprinderi care au secții organizate pentru confecționarea bucurilor de larg consum, organele de resort nu s-au preocupat și de această lipsă.

Acest lucru cred că trebuie să stea și în atenția Ministerului Industriei Metalurgice și Construcțiilor de Mașini care răspunde de fabricarea acestor piese.

I-am cumpărat zilele trecute fiul meu o șapcă — ne scrie o cititoare din Birlad. Am adus-o acasă, bucurându-mă că-l văd bălăuțat într-un lucru pe care și-l dorea de mult. Dar el după ce a privit-o lung, mi-a înșoptat-o zicîndu-mi: — N-am să port niciodată obiectul ăsta caraghios.

Copilul meu nu-și nici răsfățat nici mofort, de aceea m-am uitat mai atentă la șapcă. Intr-adevăr avea dreptate. Calota sepii, mare ci roata carului, contrasta urit cu un cozoroc, care de mic ce era, abia se vedea. Șapca nu era nici măcar căptușită. Avea în schimb o marcă pe fundul ei fabrica „Ardeleana Sebeș” Hunedoara.

Pentru fabrica „Ardeleana Sebeș” nu e nici o laudă că lucrează urit și fără grijă asemenea produse. Și nu încapă discuția că asemenea sistem de muncă trebuie să dispară.

năbușite de inginer, sau trebuia dusă o adevărată luptă ca ele să poată fi realizate. Așa s-a întâmplat cu problema electrificării comunei Mălinec pentru care — împotriva „statutului tehnic” ale lui Suciu — muncitorii au lăsat clemene de aluminiu care nu se găseau în comerț și fără de care nu s-ar fi putut așeza lumina electrică în comună. Așa s-a întâmplat — și aceasta foarte recent — cu carămizăria din Dumbrăveni.

Motorul

Toată povestea a gravitat în jurul motorului care trebuia să pună în mișcare presa carămizăriei. Despre existența carămizăriei din Dumbrăveni aflase mai de mult comitetul executiv raional de la însuși Ion Bocu, președintele comitetului executiv orășenesc din Dumbrăveni.

Carămizăria e distrusă, spusese Bocu. Noi trebuie să o pornim, iar cit privește oamenii, care să asigure procesul de producție, mă angajez eu să dau, altă elți vor fi necesari.

O carămizărie de asemenea capacitate ca cea din Dumbrăveni era o unitate economică de o deosebită importanță. Odată pornită, ea ar fi putut asigura piața raionalului cu materialul de construcție necesar, ar fi dat marfă multă și bună pentru comerțul de întîmpinare, la schimb de cereale. Carămizăria odată pusă în funcțiune ar fi putut trimite din excedentul ei de producție și altor regiuni care necesitau material. Dar carămizăria era paralizată. Presa zăcea fără de mișcare, inertă, în hala fabricii. Nu exista forța care s-o miște, motorul. Și atunci s-a vădit încă odată că legătura strînsă cu masele de alegatori, legătura cu comitetele executive comunale e calea cea mai sigură pentru a putea rezolva operativ și competent problemele ce se ivesc în munca de conducere a unui raion. Au sosit vești „de jos” de la comuna care anunță că există pe undeva niște „fier vechi”, care ar fi reprezentat odată un motor. Din admirarea acestor de fierărie culesse din Nadeș și din Seleniu, trebuia să se nască motorul capabil să pornească presa marii carămizăriei.

Fără motor electric carămizăria n-o să meargă! spunea Suciu. Dar motor electric nu se găsea de cumpărat nicăieri. Atunci a pornit lărași ofensiva muncitorilor în frunte cu deputații.

Carămizăria trebuie să pornească — hotărîse comitetul executiv. Trebuie să încercăm să refacem motorul cel vechi.

O să-l refacem, au spus muncitorii. Printre ei era și Fina Arpad și Nedelcu, pe atunci activist al statului.

Motorul ăsta nu poate duce presa, le rîdea în nas Suciu. Asta e împotriva științei.

Lasă că am mai citit și noi ceva tehnici, îi răspundea bătos Nedelcu, și împreună cu deputații din comisia permanentă de gos-

60 de ani de la moartea lui Ion Păun-Pincio

În jurul lui Ion Păun-Pincio, ca și în jurul lui D. Th. Neculău și altor scriitori, istoria literară burgheză a organizat o îndelungată conspirație a tăcerii pentru că în opera lor vibrau vii accente de revoltă și critica socială, pentru că prin ea se afirmau idealurile de luptă ale proletariatului nostru.

Despre Ion Păun-Pincio, de la a cărui moarte s-au împlinit la 1 ianuarie 1955, 60 de ani, s-au scris puține lucruri. În afară de Șt. O. Iosif, care scrie o caldă poezie la moartea lui Păun-Pincio, figura acestuia a mai fost evocată de Dimitrie Anghel în volumul de „Portrete” și apoi din ce în ce mai rar, printre cei care și aminteau mereu de autorul poeziei „Pe stradă” numărîndu-se Barbu Lăzăreanu și Ion Pas.

Opera lui Ion Păun-Pincio nu are dimensiuni mari, deoarece s-a oprit la cei 26 de ani pe care îi avea poetul cînd s-a stins din viață. În ea există însă un bogat și variat conținut de idei și sentimente, redat în imagini artistice, construite cu talent, într-o formă simplă, clară. Deși este înecadrat activ în rîndurile luptătorilor proletariului nostru, urînd și condamînd societatea burgheză, totuși Păun-Pincio nu reușește să depășească acest stadiu de nemulțumire față de realitatea întrecută ale vremii lui, nu reușește să-și transforme scrisul în chemări revoluționare, în îndemnuri la luptă, cum face D. Th. Neculău.

De aceea în versurile sale își face loc o anumită notă elegiacă, de nămă păsă, decepționistă, un sentiment de solitudine cu preferință pentru atmosfera sumbră a toamnelor.

Durerea cîntă de Ion Păun-Pincio în versurile sale izvortează însă dintr-o mare sinceritate, din viața de crîntă mizerie și de continuu abuzuri, pe care o înșeie cu funcția, nar la telegraf în București, apoi în Braila și comuna Pina Petri, ca marș funcționar, aceeași viață mizeră pe care o vede și la marea majoritate a celorlalți oameni. În cerea de demisie pe care o adresează Direcției Generale a Poștelor din București, Păun-Pincio scria: „Trebuia sau să mă lăpșez de o bucată de pine, a cărei primă îmbrăcătură a fost cu mult mai amară decît mă așteptam, sau să plec să-mi fac osîndă... Și am plecat. Că-mi era haina ruptă pe la coate și că nu aveau un ban de cheltuieli, îmi era jale și nu preș; dar nedreptatea ce mi s-a făcut, mi-a strîns inima de durere și desgust...”

În scurt... am luat odată cu chirie, în care mi-e rușine să vă potesc... E uimedă, domnule director, și nu-ți în ea nici un seam... Un pat virtuos și altă tot... Pentru mine însă e bun, trebuie să fie bun... Acum mă dor oasele — poate unde dorm deocamdată fără loc în sobă — dar la leafă o să-mi cumpăr lemne și o să fie cald și bine...”

Ion Păun-Pincio și-a dat însă seama unei că nu se poate rezuma la a prezenta viața grea din societatea burgheză. De aceea în unele poezii el își schimbă atitudinea făcîndu-și altii sieși citi și altor poezi, îndemnuri ca acestea din poezia „Te-afunzi mereu...”:

zgrăvind-le în buciile sale în proză. În această, el nu mai rămîne la stadiul de constatare și de exprimare a unui sentiment de compasiune față de istovitoare condiții de viață ale maselor muncitoare, ci la atitudine critică. În schița „Mos Iordan”, arătînd cum un factor poștal este aruncat la bălărne pe drumuri, Pincio condamnă fașă caracterul inuman al societății burghezo-moșterști. Pe un ton de adîncă ironie, cu o notă sarcastică, Pincio condamnă în schița „Georgehe Vintule” atitudinea moșierilor care își întemeia viața de huzur și de dezmăț pe suferințele țărănilor exploatați. Imagini tot atît de impresionante luate din viața țărănilor, redată cu aceeași caldă simpatie pentru cei în suferință și cu aceeași atitudine satirică, de condamnare a exploatareilor, conțin și alte schițe ca „La țară” sau „Revedere”.

Ion Păun-Pincio a fost iubit și prețuit, încă din timpul vieții sale, de către masele de muncitori din țara noastră care au văzut în el un tovarăș de suferință și de luptă apropiat, credincios, un om care, prin scrisul său contribuia la condamnarea orînduirii crude și nedrepte.

Clasa muncitoare din țara noastră a păstrat mereu vie amintirea lui Ion Păun-Pincio. Adevărata lui cinstire și prețuire nu s-a putut înfăptui însă decît în vremea de azi, în regimul nostru democratic-popular.

TEODOR VIRGOLICI

Probleme, proiecte...

Dacă străbăta raionul Sighișoara — nu pe căile obișnuite de cob sau de asfalt — ci prin înălțimile străvezii ale văzduhului, înținsa suprafața a teritoriului său și apare ca o mare a cărei talăzuri a încremenit pe veci, ca pietrificată. Abia de sus, de la distanță zborului pasărilor, devine clar că pămîntul e un corp cu trei dimensiuni și nu o simplă întindere plată, cum apare călătorului cu piciorul, și că în adîncime de ne bănuială straturilor de rocă, sub scoarța subțire a gîlei pe care oamenii desenează drumuri, ridică minusculele cuburi ale locuimilor, sub scoarța pe care o răstăornă cu fiarele plugarilor, se ascund bogățiile pămîntului. Pînă de var, argilă, turbă și gaze de combustibil, toate se ascund în diversele adîncimi accesibile ale pămîntului Sighișoarei.

Bogățiile acestea au fost cunoscute de generații de către locuitorii țîmțului, și ca prețuind în țară, au folosit pînă în timpul regimului democrat-popular, la îmbogățirea exploatareilor. După ce poporul a preluat întreaga bogăție a țării, toate acestea trebuiau gospodărite, argilă și varul, morile și joagărele, turbă și carămizăria, toate trebuiau folosite, de data aceasta, în folosul poporului. Și de treaba aceasta nu putea nimeni să se ocupe alt de bine ca statul popular, care de atunci a pus în mișcare muncitorii și al țărănilor muncitori, reprezentanți ai celor ce muncesc, stăpîni tuturor acestor bogății.

Pe aici o să fie intrarea principală, îmi explică, plin de volubilitate, obișnuit, tovarășul Tornea, directorul Întreprinderii Economice a raionului Sighișoara. Aici — și-mi arată locul viran în fundul căruia se ridică clădirile hălelor noi — aici o să facem grupul social — clubul, baile, cantina — și o să comasăm și celelalte secții mărute risipite în diverse locuri din oraș, la strada o să deschidem magazinul. El, ce zici? — mă la martor al planurilor sale entuziaste.

E foarte bine, dar nu-i chiar în centru... Tornea vede încoștor, din tot trupul lui mărunt, îndesat și fără de asmpat. Centrul îl facem noi, cu mărțile noastre, mă asigură plin de încredere și de veselie.

Apoi, ca pe orice vizitator străin, mă conduce prin halele noi, prin turnatoriile încăpătoare, pe la strungărie, pe la mecanică, la tinichigerie și la atelierul auto, și de acolo la magazia de materiale, unde se pot vedea la orice oră din zi cantități însemnate — mereu altele — de arzătoare de gaz me-

tan, plite de bucătărie, ceasuri, perle, penule, butoaie, mături, cazane și multe, multe confecțiuni. Și în fiecare zi, de aci se transportă la unitățile O.C.L. din oraș și raion sau chiar în alte regiuni din țară, numeroasele sortimente produse de Întreprinderea Economică, în numeroasele sale ateliere, de către muncitorii pricepuți și plini de inițiativă.

Dar lucrurile n-au stat așa din todeauna. Ca-n orice domeniu, a existat un „început”, un început greu, în care piedicile au trebuit învinse una câte una, cu perseverență și uneori cu mult curaj.

La început a fost un cubilou

Era spre sfîrșitul anului 1950, cînd organele locale ale puterii populare abia fuseseră instalate în țară. Activiștii statului popular raional plecau mereu în sate și comune unde cercetau situația bogățiilor naturale ale raionului, a morilor, a joagărelor, a cuptoarelor și făceau propuneri pentru folosirea lor. Căleții și deputații dădeau un substanțial sprijin comitetului executiv raional. Așa au fost preluate de către țîra Întreprinderea Economică, morile, dintre care cele mai multe fuseseră parșite și lăsat în stare de paragina de către foștii proprietari; așa au fost preluate joagărele, carămizăria din Seceni, dogaria din Dumbrăveni, cuptoarele de var... Toate fuseseră găsite în stare de neîncălzire, cu motoare distruse, piese lipsă. Toate trebuiau refăcute: morile, la care țărăni și-și macine grul, joagărele la care trebuiau să-și taie lemnele, carămizăria și cuptoarele de var de unde trebuiau să-și ia materiale de construcție.

Cu ce să repari toate astea? În fostul atelier de reparat auto „Bart și Tili”, devenit centrul din Sighișoara al Întreprinderii Economice, sculele erau dintre cele mai rudimentare și cu totul insuficiente. Sprijinul pe care Întreprinderea de stat „Nicovala” îl dădea, era bun, dar asta nu era deajuns. Problema cea mare a punerii în stare de funcțiune a tuturor unităților nu putea fi rezolvată pînă ce nu se crea o turnatorie proprie, în care să se poată lucra piesele necesare. Așa a ajuns cubiloul cel vechi și rugînt, dintr-un atelier parșit de reparat baloaze din Becelean, raionul Făgăraș, tocmai la Sighișoara, în hala, pe atunci mică, a atelierului care a devenit azi turnatoriile de fontă. A ajuns aci adus de tovarășul Ciompeanu, secretarul comitetului executiv raional, care și el, venise tot din Făgăraș unde fusese muncitor și apoi activist de stat.

Lucrau acolo muncitori buni, pricepuți și plini de inițiativă printre care se număra și Gerg Alexandru, șeful de brigadă de azi. Dar în conducerea întreprinderii era un inginer, Suciu, care punea bețe-n roate.

Una dintre primele probleme care s-au pus atunci la început a fost mecanizarea muncii, pentru asigurarea și grabirea procesului de producție.

„Abia atunci am avut, lucrează, apuneau muncitorii. Dar e greu de încercat cu fontă. Să facem o macara?”

— Ce macara? — a ridicat Suciu din umeri. Pentru asta trebuie milioane, pe care noi nu le avem.

— O facem noi, cu puterile noastre, au răspuns muncitorii. Gerg cere conducător să facă planul macaralei, dar Suciu refuză. E imposibil, spunea el, n-avem bani, nu se poate face.

Milioane de lei... a gîndit Gerg. Avem aici traverse de fier, avem o turnatorie în care se pot face piesele necesare... de ce să ne trebuia milioane?

Așa au început muncitorii o adevărată luptă pentru impunerea punctului lor de vedere. Lucrează peste orele de producție, cercetînd planuri și proiecte, muncitorii în frunte cu Gerg au pornit lucrul pentru crearea macaralei. Lupta aceasta n-a fost dusă numai împotriva lui Suciu dar și pentru câștigarea unor muncitori mai sovietici, care se îndoiu la început de posibilitatea unui rezultat bun. Așa s-a întâmplat și cu Fina Arpad. Om bun, cinstit, muncitor, dar lăta că inginerul spunea că nu se poate... o fi știind el ceva, doar a umblat la școli... așa gîndea Fina la început.

— Are cap, asta e drept — îi răspundea Gerg — dar nu l-ai auzit ce spune? Că în capul lui a bagat talașul, nu Republica! Crezi tu că așa umblă ne va ajuta pe noi?

Din traverse vechi, părăsite prin colurile atelierului, turnîndu-se la cubilou, lor, muncind pînă noaptea țîru unor, gresind și lînd-o iar de la capăt, așa au construit turnatoriile de la Întreprinderea Economică macaraua care urcă și astăzi peste hala cea lungă a turnatoriilor cînd transportă piese la gura cuptorului. Iar la această muncă grea a participat cu tot sufletul și Fina Arpad, care se convinsese că Suciu nu dorește să-i ajute pe muncitori.

Dar totuși Întreprinderea mergea greu. Sarcina ei principală, de a da pielea bunuri de larg consum pentru populație, nu era îndeplinită. Pe graficul de producție săgeata se oprea, invariabil, în jurul procentelor de 50—60 la sută. Mai sus nu urca. În mod sistematic inițiativa muncitorilor erau la-

pentru autocamioanele românești. Este într-adevăr o mare mîndrie lucrul acesta. El certifică înalta calificare profesională a muncitorilor și grija lor pentru calitatea marfurilor pe care le produc.

De există primejdia ca tovarășul Tornea să se lase ispitit de aceste preocupări, în dauna sarcinii principale a Întreprinderii Economice de industrie locală care este să producă bunuri de larg consum! Cumpărători sînt aici în raionul Sighișoara, și el cer mult bunuri de larg consum, înființarea unor ateliere de reparări la sale, mai multe plite, mai multe arzătoare de gaz metan!

Tovarășul Tornea, harnicul și gospodăru director al Întreprinderii Economice de venirea căruia s-au schimbat atît de multe în întreprindere, schimbări care se vădese azi în săgețile graficelor, deputatul plin de inițiativă care pășește astăzi sigur de el în birourile comitetului executiv raional, era acum 15 ani omul de serviciu al prefecului. Dar Tornea n-are timp să flăcăieze mult asupra trecutului. El are multe probleme de rezolvat în prezent.

— Jată, regiunea n-are face greutăți. Avem hala mare pentru strunguri și reparări s-au încurcat în așa hal, cu Sighișoara Sibiu, că pînă azi n-a sosit niciunul din strunguri, iar în hala noastră depozitam căruțele pe care le fabricăm. Apoi își aplică laja și mă privește întrebător în ochi.

— Spune-mi, treabă e asta? Să fac o hală nouă și să țin în ea căruțe? Și cu carămizile. Facem, facem carămizi, pe care regiunea le repartizează unor regiuni, sau unor întreprinderi. Acestea nu respecta contractele și ne lasă carămizile pe cap, dar noi nu avem dreptul să le vindem altcuva. Păi, cum să ne descurcăm atunci? Și cu confecțiile, ce să mai zic. E plină magazia de confecțiile noastre.

— Am văzut, zic. Pantaloni frumoși lucrați, din material bun, rochi, bluze, rufărie...

— Ei, vezi, dar noi n-avem loc de ele în magazine, ca unitățile O.C.L. au repartizat de confecții lucrate în alte părți din țară. Și cînd te gîndești că am auzit ca sînt unele cooperative prin regiunea București unde nu se găsește asemenea marfuri!

— Uite dacă mă întreb, continuă el, o problema serioasă este înființarea unor ateliere meșteșugărești la comune. Trebuie în problema asta să colaborăm mai serios cu cooperativa. Și morile, trebuie să le luăm în reparări generale, să scoată făină de primă calitate... Să vedem acum dacă Luhas reușește să transforme moara din Albești de la lemne la motorină.

N-are timp tovarășul Tornea să gîndească prea mult la trecut. Viitorul îl stă în față, cu multe probleme, cu multe proiecte.

E. MOLIO

PRIN MAGAZINELE ALIMENTARE

O bună inițiativă

Porfota gospodinelor ce cumpără varietate produse cu care sînt aprovizionate magazinele este un lucru obișnuit pentru orice intră în unitățile „Alimentare” și „Comiment” din Capitală.

Acești din-le vine te împingă și la magazinul „Comiment” din piața 1848 și „Alimentara” din strada Viitor nr. 198. Dacă ai curiozitatea să urmărești cît zăbovește un cumpărător în magazinele acestea, vei constata însă că pierde un timp mult mai redus decît în alte unități.

Care o fi „secretul”? Lucrul acesta îl deosebește tot. Tîla, responsabilul unității „Alimentara” din strada Viitor nr. 198. Observind afinența de cumpărători din aceste zile și din cele a face față tuturor cerințelor, lucrătorii acestei unități au hotărît să organizeze distribuția produselor cu mai multă căutare ca zahărul, ouăle, etc., în sistem „boxă”. Pregătind din timp cantitățile respective, un vizitator încasează suma cuvenită, iar un altul servește.

În acest fel, în loc de a fi nevoit să facă înțel, apoi să treacă la casă și abia la un al treilea vizitator să ridice marfa, cumpărătorul este cîștigat o mulțime de timp la capacitatea de deservire este cu mult mai mare.

Ar fi bine ca inițiativa colectivelor celor două unități să devină un bun al tuturor magazinelor alimentare.

Trecerea la comerțul desfășurat a adus o simțitoare înviore în sectorul circulației mărfurilor. Răfurile pline de tot felul, invita pe cumpărători.

Pentru o cît mai bună aprovizionare a oamenilor muncii, în vederea îndeplinirii sarcinilor puse de hotărîrea partidului și guvernului cu privire la desființarea sistemului de aprovizionare pe bază de cartele și rații, sfaturile populare, organizațiile comerciale locale și colectivele unităților de desfacere, depun o muncă intensă. În marea majoritate a unităților comerciale alimentare se pot constata frumoase realizări, inițiative ale colectivelor respective.

Cu toate acestea, nu peste tot există grijă suficientă pentru aspectul unităților alimentare, pentru atragerea cumpărătorilor, mai înțelegînd vinzătorii necinstei sau care dovedesc o atitudine necorespunzătoare față de cumpărători. Aceste lipsuri trebuie să dispară în cel mai scurt timp, pentru ca activitatea comerțului fără cartele și rații să fie întocmai sarcinilor trasate de partid și guvern.

Noi unități alimentare

Odată cu trecerea la noul sistem de aprovizionare, colectivele de muncă ale diferitelor unități comerciale au pornit o muncă deosebită, care s-a concretizat într-o serie de realizări.

Cînd a aflat de apariția hotărîrii partidului și guvernului, colectivul Trusului Alimentar, Publice Locale s-a decis să treacă la luarea unor măsuri corespunzătoare. Astfel, urgendu-se lucrările de amenajare, în seara zilei de 31 decem-

brie 1954 s-a dat în folosință noul restaurant „Siret”, de pe șoseaua Ștefan cel Mare nr. 30, din raionul I Mai.

Dar aceasta nu este singura unitate comercială care se deschide în raionul I Mai. Comitetul executiv al statului popular raional, studiind posibilitățile existente, a întocmit un plan pe trimestru I al anului 1955, în care sînt prevăzute înființarea de noi unități comerciale diferite.

Astfel, se vor deschide

un magazin alimentar în strada Vasile Lascăr nr. 24, un centru de carne în piața Colentina. Totodată, secția comercială va urmări găsirea unui spațiu potrivit în vederea deschiderii unei noi piețe, precum și amenajarea corespunzătoare a fostelor centre pentru produse raționalizate.

Aceste noi unități, aprovizionate ritmic cu produse necesare, vor asigura o mai bună deservire a oamenilor muncii din acest raion.

„Metode” necinstite

Sîntem la unitatea „Carne” din strada Mihail Eminescu, colț cu strada Tunari. În vitrina și pe teșighele stau alinate diferite categorii de carne. Cumpărătorii, nici prea puțini, nici prea mulți, în magazin este o hărmălaie ce se aude pînă în stradă.

Ce s-o fi întîmplat? Un lucru de „nimic”, o „jmică” gresală, cum susține gestionarul. Cumpărătorii susțin însă con-

trarul: că nu e vorba de o gresală, de un lucru de „nimic”. Cînd servești, mai de categoria a doua la prețul celei de categoria întâia, mai poate fi oare la mijloc numai o gresală?

S-a efectuat pe loc o anchetă, care a arătat că înșelarea oamenilor muncii este „metoda” permanentă a lui Eugen Moldoveanu. Că pe lângă cantitatea de 20 kg. carne de categoria

a doua pusă în vinzare cu preț mai ridicat, în casă s-a găsit un plus de numerar egal cu diferența luată pe alte cîteva zeci de kilograme de carne.

În fața faptelor, nici măcar „îndrăznețul” gestionar nu a mai avut ce spune. De altfel, acum spulșit cîntăcîr în „fămilă” lui, are să oștăie în aspect unitățile respective și ar fi multumit și cumpărătorii.

Ceva despre aspect

Asemenea tuturor magazinelor cu produse alimentare, unitățile „Legume-fructe” sînt aprovizionate pentru a satisface în cel mai mare măsura cerințele cumpărătorilor. În răfurile acestor magazine se găsește cartofi, ceapă, zarzavatur, spanac, struguri și portocale, grape-fruit și chiar legume conservate.

Dar, conducerea O.C.L. Aprozar-București și ale celorlalte raionale, au hotărît să aprovizioneze magazinele „Legume-fructe” cu „scumbii” (atunete) și „neafumate” și alte soiuri de pescărie.

Astfel, întîrind la unitățile „Legume-fructe” și altele pentru a cumpăra un kilogram de struguri, vezi alături lădița cu scumbii aurii sau gălăgică. De altfel, chiar dacă nu ai vedea-o în seara sau în dimineața din jur, și dacă acest miros te-ar păsa odată cu plecarea din magazin! Dar nu, căci strugurii, portocalele, cartofii sau ceapa pe care le ai cumpărat — pierzind și mirosul lor propriu — și-au înșușit mirosul „pescăresc”.

Oricît s-ar strădui lucrătorii acestor magazine să împacă „scumbiile” cu strugurii, nu vor reuși, căci există un singur cîntăcîr care măsoară toate mărfurile și aceleași mîini le manipulează.

De aceea, scotom că ar fi indicat ca scumbiile să-și continue drumul obișnuit spre „pescărie”, iar legumele și fructele să rămîn în „fămilă” lor. Așa ar oștăie în aspect unitățile respective și ar fi multumit și cumpărătorii.

Largul ecou internațional al răspunsurilor date de G. M. Malenkov la întrebările lui Charles Edward Shutt

R. P. CHINEZA

SANSHAI 4 (Agerpres). — China Nouă transmite: Răspunsurile lui G. M. Malenkov la întrebările lui Charles Edward Shutt au stîrnit un viu interes în rîndurile opiniei publice chineze. O mare atenție a acordat răspunsurilor lui G. M. Malenkov postului de radio Sanhai care le-a transmis de cîteva ori.

La 3 ianuarie, răspunsurile lui G. M. Malenkov la întrebările lui Charles Edward Shutt au fost publicate de ziarul „Venuiueibao”, „Sinenjibao” și „Laodunbao” care apar la Sanhai. Ziarul „Venuiueibao” scrie: În răspunsurile sale, tovarășul G. M. Malenkov a făcut o analiză amănunțită a situației internaționale. El a arătat că cele trei puteri occidentale încearcă să rezolve în mod unilateral cele mai importante probleme internaționale și, în primul rînd, problema germană. Dar, conchide ziarul, este imposibil să duci o politică atît de unilaterală și în același timp să dai poezilor iluzii în privința convocării unei conferințe a celor patru puteri.

Uniunea Sovietică și alte țări și popoare iubitoare de pace din întreaga lume, scrie în continuare ziarul, la fel ca todeauna se pronunță pentru convocarea unei conferințe a marilor puteri pentru rezolvarea problemelor internaționale litigioase. Dar o asemenea conferință nu se poate ține într-o atmosferă de război.

Este clar, scrie în încheiere ziarul, că pacea poate fi salvată numai printr-o luptă hotărâtă împotriva acordurilor de la Paris și a tratatului americano-britanic.

S. U. A.

NEW YORK 4 (Agerpres). — TASS transmite: Răspunsurile date de G. M. Malenkov la întrebările puse de Charles Edward Shutt au provocat o deosebită vizibilitate în cercurile guvernante ale S.U.A. Acest lucru s-a manifestat printre altele în faptul că publicind stirea cu privire la răspunsurile lui G. M. Malenkov presa americană a încercat să ocultească importanța principiilor expuse de președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. Majoritatea ziarelor americane se limitează doar să remarce că la Washington răspunsurile lui G. M. Malenkov au fost „primite cu răceală”.

„Reprezentanții suscuși (ai S.U.A.), relevă corespondenții din Washington al Agenției Asocierate Press, au primit cu răceală declarațiile. Departamentul de stat a refuzat să facă comentarii oficiale.”

Corespondenții diplomatici din Washington al ziarului „New York Times”, Waggoner subliniază că „reprezentanții politici externe ai S.U.A. au reacționat cu răceală la noua declarație că Uniunea Sovietică sînt gata să ducă tratative cu privire la rezolvarea problemelor privind Extremul Orient. Ei au respins ca fiind „o simplă repetare a expunerii” politici sovietice încreșterea primului ministru Gheorghe Malenkov de a obține o înțelegere între răsărit și apus, cu participarea deplină a Chinei comuniste.”

Este semnificativ că dintre toate problemele internaționale atinse de G. M. Malenkov presa americană comentează mai ales răspunsul cu privire la reglementarea problemelor Extremului Orient pe calea tratatelor. În această ordine de idei, comentatorii încearcă să creeze impresia că astfel de tratative ar fi inutile.

În ceea ce privește problema germană, doar puține ziare încearcă să opună punctul lor de vedere declarației lui G. M. Malenkov. Astfel ziarul „New York Herald Tribune”, considerînd că „s-ar putea ca punctul cel mai important de pe actuala agendă a premierului lui S.U.A. să-l constituie cererea de a se pune capăt măsurilor privind înarmarea Germaniei occidentale, ca o condiție pentru îmbunătățirea relațiilor dintre S.U.A. și Uniunea Sovietică”, încearcă totodată să intimideze prin „premeditații” care, chipurile s-ar ascunde pentru puterile occidentale în propunerile Uniunii Sovietice în problema germană, susținînd că Uniunea Sovietică ar urmări „scindarea occidentului și exercitarea unei influențe asupra lui”. Ziarul scrie: Tărie occidentale „trebuie să facă tot posibilul pentru a obține unitatea”, ceea ce în limbajul diplomației americane înseamnă să urmeze deciziile liniei politicii S.U.A.

ANGLIA

LONDRA 4 (Agerpres). — TASS transmite: Răspunsurile lui G. M. Malenkov la întrebările ziaristului american Ch. E. Shutt au stîrnit un viu interes la Londra. Desfășurarea deservă răspunsuri a sosit la Londra tirzi, totuși la 1 ianuarie majoritatea ziarelor au publicat răspunsurile, fără să le comenteze însă. De pildă, ziarul „Daily Express” a refăcut complet prima pagină pentru a publica răspunsurile la loc de frunte.

Mărturisirea spionului american Baumer condamnat de un tribunal chinez

PERKIN 4 (Agerpres). — China Nouă transmite: Spionul american William Baumer, condamnat de un tribunal chinez, a făcut o declarație în care a recunoscut că a participat la misiuni speciale pentru fotografarea din avion a coastele Chinei și U.R.S.S.

Baumer a servit sub ordinele lui John Knox Arnold și împreună cu alți spioni americani se afla pe bordul avionului doborât deasupra provinciei chineze Liaoning. Baumer a recunoscut că unitatea de aviație comandată de Arnold, care-și avea baza pe aerodromul Clark Field în Filipine, „se ocupă exclusiv cu misiuni de spionaj”. În decembrie 1951, Baumer a făcut parte din echipajul unui avion care a luat fotografii din avion de-a lungul coastei Chinei, în fața Taiwanului. „Am așteptat pe aerodromul Clark Field (Filipine) ca condițiile atmosferice să se îmbunătățească pentru a putea executa misiunea. Am decolat de pe aerodrom îndreptîndu-ne spre Hainan și am început să fotografiez orașe, aerodromuri, porturi etc. de pe litoralul Chinei”. În ianuarie 1952, Baumer a executat o nouă misiune de-a lungul coastei Chinei „din dreptul Taiwanului pînă la sud de Sanhai”. El a adăugat că misiunile lor deasupra coastei Chinei erau considerate „strict secrete”. Spionul american a declarat de asemenea că a efectuat zboruri de recunoaștere de-a lungul coastele Siberiei și al insulelor sovietice din Extremul Orient. „La începutul anului 1951 am luat fotografii din avion deasupra coastele Siberiei și a insulei Sahalin”. În septembrie 1951 am fotografiat din avion coastele insulelor Kurile, la începutul lunii octombrie 1951 am zburat deasupra mării Ochotsk.”

Ministerul Afacerilor Externe al Angliei a făcut comentarii oficiale.

Referindu-se la declarația lui G. M. Malenkov ca tratative diplomatice între statele interesate cu privire la reglementarea unei serii de probleme ale Extremului Orient trebuie salutate lînd în considerare experiența conferinței de la Geneva, un purtător de cuvînt al Ministerului Afacerilor Externe al Angliei a recunoscut că „conferința de la Geneva a fost utilă”. Arătînd în continuare că guvernul englez „înde spre slăbirea încredării în Extremul Orient, el a afirmat totuși că în etapa actuală obținerea unui succes prin „discutarea problemelor Extremului Orient” este puțin probabil.

Referindu-se la răspunsul lui G. M. Malenkov la întrebarea privind tratative diplomatice care să ducă la o conferință între șefii guvernelor celor patru puteri, purtătorul de cuvînt al Ministerului Afacerilor Externe a declarat: „Politica noastră a fost explicată în repetate rînduri în declarațiile primului ministru și a ministrului Afacerilor Externe”. În continuare, purtătorul de cuvînt al Ministerului Afacerilor Externe „a citat răspunsurile persoanelor oficiale în care se spune că între cele patru puteri nu poate fi nici o conferință pînă la ratificarea definitivă a acordurilor de la Paris, subliniind din nou în felul acesta tendința guvernului englez de a duce politica „de pe poziții de forță”, desl este absolut evident că ratificarea acordurilor de la Paris ar face lipsită de obiect conferința dintre cele patru puteri, inclusiv asupra problemei germane.

Toate zărele apărute la 2 și 3 ianuarie publicate comentarii sus-menționate ale Ministerului Afacerilor Externe în legătură cu răspunsurile lui G. M. Malenkov. Unele zăre subliniază numai problema Extremului Orient.

FRANTA

PARIS 4 (Agerpres). — TASS transmite: Zărele pariziene din 3 ianuarie au publicat la loc de frunte comentariile lor pe marginea răspunsurilor lui G. M. Malenkov. Ziarul „Figaro” publică în încheierea sa o reacție diplomatică sovietică și care sînt perspectivele tratatelor dintre Răsărit și Apus”. Încearcă să răspundă la această întrebare, ziarul face afirmații neîntemeiate ca perspectivele unor tratative „s-au îmbunătățit în urma ratificării acordurilor de la Paris. Această atitudine o adoptă și alte zăre de deaprea.

Ziarul „Combat” scrie că aceste răspunsuri ating „principiile fundamentale ale politicii externe sovietice” și că de aceea „ele au fost studiate cu toată atenția de diplomații occidentali, care își pun cu oarecare neliniște întrebarea care va fi de acum înainte poziția U.R.S.S. în legătură cu măsurile Occidentului”.

„Franc-Tireur” consideră posibilă convocarea unei conferințe pentru problemele Extremului Orient. La urma urmelor, scrie ziarul, conferința în cadrul căreia a fost stabilită pacea în Indochina, a fost convocată în urma hotărîrii adoptate la conferința ronică pentru Europa poate fi rezultatul tratatelor în problemele țărilor Asiei. Pierre Courtade, comentatorul de politică externă al ziarului „L’Humanité”, scrie că adepții militarismului german încearcă să-și camufleze acțiunile prin pălăvrăgele pe lema posibilității unor tratative după ratificarea acordurilor de la Paris. Este însă evident, scrie autorul, că după ratificarea tratatelor cu Răsăritul în problema germană ar fi lipsite de obiect, pentru simplul motiv că n-ar mai exista nimic de discutat.

Răspunsurile date de G. M. Malenkov reprezentanților agenției americane „Telenews” nu lasă nici o îndolală în această privință: Rezolvarea în mod separat a problemelor internaționale, și în primul rînd a problemei cu privire la Germania, constituie din partea guvernelor S.U.A., Marii Britanii și Franței o încercare de a exclud posibilitatea unei soluționări pozitive a chestiunii unei conferințe a celor patru puteri. Malenkov subliniază clar că „nu poate fi dusă o asemenea politică și totodată cultivate în rîndurile popoarelor iluzii cu privire la o conferință a celor patru puteri”.

Ziarul „L’Humanité” dimanche” subliniază că în răspunsurile date de G. M. Malenkov zăristului american „este vorba de pace în întreaga lume”.

GERMANIA

BERLIN 4 (Agerpres). — Presa democratică din Berlin a publicat la 3 ianuarie textul integral al răspunsurilor lui G. M. Malenkov la întrebările domnului Charles Edward Shutt. Ziarul „Vorwaerts”

Vizita președintelui Iugoslaviei în Birmania

DELHI 4 (Agerpres). — După cum transmite postul de radio Delhi, la 3 ianuarie președintele Iugoslaviei, Tito, a plecat de la Calcutta la Rangoon (Birmania).

Uneltire anglo-americane în orientul arab

BEIRUT 4 (Agerpres). — Presa libaneză comentează pe larg hotărîrea recentă a sesiunii de la Cairo a Comitetului Politic al Ligii țărilor arabe, la care au participat miniștrii Afacerilor Externe ai Egiptului, Irakului, Iordaniei, Libanului, Siriei, precum și un reprezentant al regelui Arabiei Saudite.

Potrivit relatărilor ziarelor, participanții la sesiune au confirmat că țările arabe refuză să adere la pactul turco-pakistanez. Totodată, după cum au declarat la sfîrșitul sesiunii Shabandier, ministrul Afacerilor Externe al Irakului și Naccas, ministrul Afacerilor Externe al Libanului, Comitetul Politic va recomanda guvernelor țărilor arabe să accepte cu anumite condiții colaborarea militară cu puterile occidentale prin organizarea așa-zisului sistem „defensiv” al Orientului Mijlociu pe baza unui pact de securitate colectivă a țărilor arabe. Ziarul „L’Orient”, deosebi bine informat, subliniază că recomandările care n-au fost sprijinite de reprezentanții Siriei prevăd încheierea de către fiecare din țările arabe a unor acorduri bilaterale de „asistență” militară cu S.U.A. și Anglia. Potrivit relatărilor ziarelor, S.U.A. și Anglia vor livra armament țărilor arabe și vor avea dreptul de a folosi bazele strategice de pe teritoriul acestor țări.

Presă subliniază că hotărîrile Comitetului Politic al Ligii țărilor arabe nu corespund cîtuși de puțin cu interesele țărilor arabe. Ziarul „Telegraph” afirmă printre altele că înțelegerea lui Shuckburg, subsecretar la Ministerul Afacerilor Externe al Angliei, cu mi-

scote în relief acele pasaje din răspunsurile lui G. M. Malenkov în care se vorbește despre necesitatea de a se pune capăt politicii agresive a puterilor occidentale îndreptate spre reînvierea militarismului german și pregătirea unui nou război. Zărele subliniază de asemenea declarația lui G. M. Malenkov, care a arătat că „nu există în prezent o sarcină mai importantă decît unirea eforturilor popoarelor din toate țările în interesul asigurării păcii și securității internaționale”.

INDIA

DELHI 4 (Agerpres). — TASS transmite: În comentariile sale, postul de radio Delhi subliniază faptul că președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., Malenkov a transmis poporului american un salut cordial și cele mai bune urări de Anul Nou. Postul de radio relevă declarația lui G. M. Malenkov potrivit căreia Uniunea Sovietică este gata să facă și în viitor tot ce depinde de ea pentru a asigura relații pașnice, trainice și constante între U.R.S.S. și S.U.A. Sînt de asemenea scoase în evidență cuvintele lui Malenkov care au arătat că există toate temerile ca relațiile prietenești dintre popoarele Uniunii Sovietice și Statelor Unite ale Americii să se dezvolte și să se întărească.

ITALIA

ROMA 4 (Agerpres). — Presa democratică italiană comentează pe larg răspunsurile lui G. M. Malenkov, președinte al Consiliului de Miniștri al Uniunii Sovietice, la întrebările puse de Charles Edward Shutt, conducătorul biroului din Washington al societății de televiziune și jurnale de actualități „Telesnews”.

Ziarul „Avanti” caracterizează răspunsurile președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., G. M. Malenkov drept „un nou mesaj de pace care exprimă încrederea în posibilitatea rezolvării pe cale pașnică a problemelor internaționale litigioase”.

În continuare „Avanti” subliniază că „spre deosebire de puterile occidentale, care neîncetează o politică de forță, Uniunea Sovietică pune accentul pe apărarea și menținerea păcii prin organizarea unui sistem de securitate colectivă bazat pe excluderea unui control riguros asupra armamentelor și pe interzicerea armelor de exterminare în masă”.

Ziarul „Unita” relevă atenția deosebită de care se bucură răspunsurile lui G. M. Malenkov din partea maselor largi ale opiniei publice din Italia. De asemenea, ziarul subliniază că aceste răspunsuri au provocat un viu interes la Londra și la Paris. „Onina publică din țările vest europene a primit cu satisfacție aceste noi declarații de pace ale președintelui Consiliului de Miniștri al Uniunii Sovietice și este conștientă că G. M. Malenkov are dreptate atunci cînd amintește guvernelor occidentale că problema germană nu poate fi rezolvată fără Uniunea Sovietică”.

INDONEZIA

DIKARTANA 4 (Agerpres). — TASS transmite: La 3 ianuarie, presa indoneziană, precum și zărele cercurilor de afaceri olandeze care apar în Indonezia au publicat la loc de frunte răspunsurile date de G. M. Malenkov lui Charles Edward Shutt. Sub titluri mari zărele „Berita Indonesia”, „Abadi”, „Pedoman”, „Nieuwsger” și alte zăre scriu că Uniunea Sovietică este gata să ducă tratative în problemele privind Extremul Orient.

ARGENTINA

BUENOS AIRES 4 (Agerpres). — Majoritatea ziarelor argentine publică la loc de frunte o expunere a răspunsurilor date de G. M. Malenkov lui Shutt sub titluri mari: „Cel mai bun mijloc pentru menținerea păcii este coexistența — a spus Malenkov. Reînarmarea Germaniei face să crească primejdia de război”.

Zărele „Democracia”, „Clarín” și cîteva alte zăre au publicat textul integral al răspunsurilor lui G. M. Malenkov la întrebările lui Shutt.

URUGUAY

MONTEVIDEO 4 (Agerpres). — Zărele din Uruguay acordă multă atenție răspunsurilor lui G. M. Malenkov. Zărele „El Pais” și „El Die” publică textul integral al răspunsurilor, precum și o serie de știri legate de răspunsurile lui G. M. Malenkov. Celelalte zăre publică o expunere amănunțită a acestor răspunsuri.

Sedința Consiliului General A.R.L.U.S.

Într-o sesiune, a avut loc sedința Consiliului General A.R.L.U.S., la care au participat reprezentanții ai organizațiilor obștești, oameni de știință și cultură, oameni ai muncii, reprezentanți ai presei române și străine.

În prezidiul adunării au luat loc tovarășii dr. Petru Groza, acad. prof. dr. C. I. Parhon, acad. Emil Petrovici, N. Teșă și E. N. Tihonov, reprezentantul permanent al VOKS-ului în R.P.R.

Centrul de radioficare al comunei

GALAȚI (de la corespondentul nostru). — Deasupra satului se lăsa noaptea, înecul, înecul, casele, ulițele, sînt cuprinse de întuneric. E însă un întuneric vremelnic, cînd rîspîdit de lumina vie a becurilor electrice ce prind a se aprinde înții pe uliți și apoi în case, la cîminul cultural, la magazinul universal. Oamenii nu se mai minunează acum de lumina becurilor. Aceasta a fost doar la început, cînd lumina electrică s-a aprins pentru prima dată. De atunci cîte nu s-au mai realizat: cîmin cultural, bibliotecă, sătească, magazin universal cu mărfuri ca la oraș.

La aceste înfăptuiri s-a adăugat în ultimul timp și radioficarea satului. Seara oamenii nu zăbovește prea mult pe uliți. Cel care au difuzor instalat acasă, se grăbește să nu plardă „programul local”. Alții, cărora nu le-a ajuns încă cînd să li se instaleze difuzor, se strîng la cîminul cultural. S-au obișnuit oamenii să asculte în fiecare seară: „Alcui centrul de radioficare al comunei lădă de la Transilvania programul local”.

De la început de redacție al centrului de radioficare s-a pus ca sarcină să deslășească o largă muncă de răspîndire a metodelor înaintate în agricultură, să combată cu tărie muncă birocratică a organelor agricole în îndrumarea țăranilor muncitori, să popularizeze larg experiența fruntașilor recolte-ri bogate din comună. În comuna Independența, cu trei ani în urmă a început cultivarea orezului. Fîind vorba de o plantă nouă, cu o agrotehnică deosebită de cea a majorității plantelor ce se cultivau pe aici, stația de radioamplificare a informat, la timpul potrivit, cultivatorii asupra lucrărilor ce trebuie să fie executate în orezării. Acum, cînd recolta de orez a fost strînsă și s-a obținut o recoltă medie de 5.000 kg. la hectar, colectivul stației de radioamplificare se poate mîndri că, alături de agronomi, a contribuit la obținerea acestui succes. Despre leul cum a folosit sfatul agronomilor și îndrumarea țăranilor muncitori, să popularizeze larg experiența fruntașilor recolte-ri bogate din comună. În comuna Independența, cu trei ani în urmă a început cultivarea orezului. Fîind vorba de o plantă nouă, cu o agrotehnică deosebită de cea a majorității plantelor ce se cultivau pe aici, stația de radioamplificare a informat, la timpul potrivit, cultivatorii asupra lucrărilor ce trebuie să fie executate în orezării. Acum, cînd recolta de orez a fost strînsă și s-a obținut o recoltă medie de 5.000 kg. la hectar, colectivul stației de radioamplificare se poate mîndri că, alături de agronomi, a contribuit la obținerea acestui succes. Despre leul cum a folosit sfatul agronomilor și îndrumarea țăranilor muncitori, să popularizeze larg experiența fruntașilor recolte-ri bogate din comună. În comuna Independența, cu trei ani în urmă a început cultivarea orezului. Fîind vorba de o plantă nouă, cu o agrotehnică deosebită de cea a majorității plantelor ce se cultivau pe aici, stația de radioamplificare a informat, la timpul potrivit, cultivatorii asupra lucrărilor ce trebuie să fie executate în orezării. Acum, cînd recolta de orez a fost strînsă și s-a obținut o recoltă medie de 5.000 kg. la hectar, colectivul stației de radioamplificare se poate mîndri că, alături de agronomi, a contribuit la obținerea acestui succes. Despre leul cum a folosit sfatul agronomilor și îndrumarea țăranilor muncitori, să popularizeze larg experiența fruntașilor recolte-ri bogate din comună. În comuna Independența, cu trei ani în urmă a început cultivarea orezului. Fîind vorba de o plantă nouă, cu o agrotehnică deosebită de cea a majorității plantelor ce se cultivau pe aici, stația de radioamplificare a informat, la timpul potrivit, cultivatorii asupra lucrărilor ce trebuie să fie executate în orezării. Acum, cînd recolta de orez a fost strînsă și s-a obținut o recoltă medie de 5.000 kg. la hectar, colectivul stației de radioamplificare se poate mîndri că, alături de agronomi, a contribuit la obținerea acestui succes. Despre leul cum a folosit sfatul agronomilor și îndrumarea țăranilor muncitori, să popularizeze larg experiența fruntașilor recolte-ri bogate din comună. În comuna Independența, cu trei ani în urmă a început cultivarea orezului. Fîind vorba de o plantă nouă, cu o agrotehnică deosebită de cea a majorității plantelor ce se cultivau pe aici, stația de radioamplificare a informat, la timpul potrivit, cultivatorii asupra lucrărilor ce trebuie să fie executate în orezării. Acum, cînd recolta de orez a fost strînsă și s-a obținut o recoltă medie de 5.000 kg. la hectar, colectivul stației de radioamplificare se poate mîndri că, alături de agronomi, a contribuit la obținerea acestui succes. Despre leul cum a folosit sfatul agronomilor și îndrumarea țăranilor muncitori, să popularizeze larg experiența fruntașilor recolte-ri bogate din comună. În comuna Independența, cu trei ani în urmă a început cultivarea orezului. Fîind vorba de o plantă nouă, cu o agrotehnică deosebită de cea a majorității plantelor ce se cultivau pe aici, stația de radioamplificare a informat, la timpul potrivit, cultivatorii asupra lucrărilor ce trebuie să fie executate în orezării. Acum, cînd recolta de orez a fost strînsă și s-a obținut o recoltă medie de 5.000 kg. la hectar, colectivul stației de radioamplificare se poate mîndri că, alături de agronomi, a contribuit la obținerea acestui succes. Despre leul cum a folosit sfatul agronomilor și îndrumarea țăranilor muncitori, să popularizeze larg experiența fruntașilor recolte-ri bogate din comună. În comuna Independența, cu trei ani în urmă a început cultivarea orezului. Fîind vorba de o plantă nouă, cu o agrotehnică deosebită de cea a majorității plantelor ce se cultivau pe aici, stația de radioamplificare a informat, la timpul potrivit, cultivatorii asupra lucrărilor ce trebuie să fie executate în orezării. Acum, cînd recolta de orez a fost strînsă și s-a obținut o recoltă medie de 5.000 kg. la hectar, colectivul stației de radioamplificare se poate mîndri că, alături de agronomi, a contribuit la obținerea acestui succes. Despre leul cum a folosit sfatul agronomilor și îndrumarea țăranilor muncitori, să popularizeze larg experiența fruntașilor recolte-ri bogate din comună. În comuna Independența, cu trei ani în urmă a început cultivarea orezului. Fîind vorba de o plantă nouă, cu o agrotehnică deosebită de cea a majorității plantelor ce se cultivau pe aici, stația de radioamplificare a informat, la timpul potrivit, cultivatorii asupra lucrărilor ce trebuie să fie executate în orezării. Acum, cînd recolta de orez a fost strînsă și s-a obținut o recoltă medie de 5.000 kg. la hectar, colectivul stației de radioamplificare se poate mîndri că, alături de agronomi, a contribuit la obținerea acestui succes. Despre leul cum a folosit sfatul agronomilor și îndrumarea țăranilor muncitori, să popularizeze larg experiența fruntașilor recolte-ri bogate din comună. În comuna Independența, cu trei ani în urmă a început cultivarea orezului. Fîind vorba de o plantă nouă, cu o agrotehnică deosebită de cea a majorității plantelor ce se cultivau pe aici, stația de radioamplificare a informat, la timpul potrivit, cultivatorii asupra lucrărilor ce trebuie să fie executate în orezării. Acum, cînd recolta de orez a fost strînsă și s-a obținut o recoltă medie de 5.000 kg. la hectar, colectivul stației de radioamplificare se poate mîndri că, alături de agronomi, a contribuit la obținerea acestui succes. Despre leul cum a folosit sfatul agronomilor și îndrumarea țăranilor muncitori, să popularizeze larg experiența fruntașilor recolte-ri bogate din comună. În comuna Independența, cu trei ani în urmă a început cultivarea orezului. Fîind vorba de o plantă nouă, cu o agrotehnică deosebită de cea a majorității plantelor ce se cultivau pe aici, stația de radioamplificare a informat, la timpul potrivit, cultivatorii asupra lucrărilor ce trebuie să fie executate în orezării. Acum, cînd recolta de orez a fost strînsă și s-a obținut o recoltă medie de 5.000 kg. la hectar, colectivul stației de radio

S P O R T
Turneul internațional de șah
de la Hastings

La 3 Ianuarie s-a desfășurat cea de a cincea rundă din cadrul turneului internațional de șah de la Hastings. Din cele cinci partide disputate patru s-au terminat în favoarea trecerii timpului regulamentar de joc. Jucând cu negre împotriva lui Fairhurst (Anglia), marele maestru sovietic Smislov

nic pe ilicul regelui l-a obligat pe salis
tul englez să se recunoască învins. Maes
trul internațional Fuderer (Iugoslavia) a
cistigat la Philips (Anglia). Partida din
tre marii maestri Pachmann (R. Ceho
slavia) și Keres (U.R.S.S.) a terminat

slovacă) și Keres (U.R.S.S.) s-a terminat remiză. Tot cu un rezultat egal a lăsa sfârșit partida dintre marii meștri Szabo (R.P. Ungară) și Unzicker (Germania occidentală). Partida dintre Donner (Olanda) și Alexander (Anglia) a continuat în cursul serii și s-a terminat remiză. Tot a

După cinci runde în clasament conduc şahiştii sovietici Smislov şi Keres cu câte

Echipa este însoțită de antrenorul Marin Niculescu.

• Zilele acestea a parăsit Capitala, plecând la Alma-Ata, în U.R.S.S., un lot de patinatori români care va participa la o serie de antrenamente comune și concursuri împreună cu patinatorii sovietici, maghiari, polonezi, germani și cehoslovaci. Din lotul sportivilor români fac parte Elena Crețu, Florin Gamulea, Titus Sarka și alții.

loc campionatelor europene de patinaj artistic. Din cele 28 de țări invitate la această competiție, și-au anunțat participarea patinatorii din U.R.S.S., R.D. Germană, Germania occidentală, Anglia, Austria, Belgia, Danemarca, Finlanda, Franța, O

SPECTACOLE

TEATRE: Teatrul de Operă și Balet al R.P.R. orele 19,30: Rigoletto; Național „I. L. Caragiale” (sala Comedia) orele 19,30: Matei Millo; Național „I. L. Caragiale” (sala Studio) orele 19,30: Nunta lui Krecinski; Armatei (sala Măgheruș) orele 19,30: De partea cealaltă; Armatei

(sala din calea 13 Septembrie) orele 19,30: Jurătorii de carte și Căsătoria: Municipal orele 19,30: Arcul de Triumf; Muncitorele C.F.R. (Gulești) orele 19,30: Slugă la doi stăpini; Tineretul lui le 19: David Copperfield; Teatrul de Stat de Comedie orele 10,00: N-a fost nuntă mai frumoasă (spectacol prezentat pentru elevi și studenți), orele 19,30: Casa cu trei fete; Studioul actorului cu film „C. Nottara” orele 19,30: Cel ce caută fetele

rea; Ansamblul de Estradă al R.P.R. (calea Victoriei nr 33—35) orele 20: Fără mânuși; Echipa atletică a C.C.A. (str. Uranus 6) orele 19,30: Cîntec înainte; Cîrcul de Stat orele 20: Primul spectacol.

CINEMATOGRAFE: Patria, I. C. Frimu: M

tare ca teptea; Republica, Lumina, Bănăruș, București, Vasile Roașta; Copiii parizitanzilor; În
frătreală între popoare; De dol și dor, speranță;
Măști, Găsiți, Văd, Văd, Văd, Văd, Văd, Văd;
Zmeul cel rău; Timețelul; Hamlet; Timpu! Nu
În lumea alburilor, Expoziția sovietică, La S
penhaga, Un caz la Nord; Elena Pavela, La S
Fetele dintr-o familie; Fetele dintr-o familie
piața Spaniei; Victorii; Nu-i pace sub măsline
G. Doja; Zilele mării; A. Popov; Misterul l
cului din munte; Uncești; Campionatul mondial l
și, Oare, Oare, Oare, Oare, Oare, Oare, Oare;
Vesele; T. Vladimirescu; Examen de mat
ritate; Munca; Primăvara pe ghiță; Art, Ozi
Bancu; Furtună pe Nipru; Popular; Asaltul fo
și, Oare, Oare, Oare, Oare, Oare, Oare, Oare;
Morția, 23 august; Ordinul Arma. N. Balcescu
Moșilor; Caut o nevastă; Doamna Simo; Cloch

tar, Des nu va avea de ales în mod public între Germania și Franța. Este aproape sigur însă că amintirea comportării francezilor va determina pe polițienii americani să-și dea seama că s-ar putea să se încalce din nou fața alegerii între aceste două țări". În diferite variante, asemenea comentarii au fost făcute în toate cele patru simfonii dintr-o serie de trei, în India, a doua oară, în timpul vizitei lui Ford, a celui al lui Paul L. Ford, apărut în Buletinul Casei Albe. Aci se vede limpede și asupra cui se exercită șantajul și în ce scop:

"...Există... serie comentatorilor, numeroși îngrijorări datorită faptului că un mare număr dintre acei deputați care s-au abținut de la vot sau au votat contra, sînt totuși în favoarea acceia care au sprijinit cu consecvență creșterea în Europa occidentală a unei forme de alianță defensivă care ar include partea de Europa Germaniei occidentale". Această chemare la ordine are un scop precis: alianța occidentală trebuie să fie... un fapt împlinit înaltele de vara viitoare". Cît despre scopurile alianței, acestea sînt în linii mari următoarele: "...Înșiși, comentatorul nu face nici un mister: el definește — în termeni abia voalati — proiectele de viitor ale cercurilor conduse de către americane: „Pentru oficialitățile care conduc politica externă a Statelor Unite, este

elaborarea politicii externe la Washington ceea ce s-a petrecut nu este decât un prolog. Întregul accent se pune pe ceea ce se va întâmpla în faţă şi pe ceea ce trebuie făcut pentru a întări alianţa occidentală, astfel ca ea să poartă oarecare greutate în faţa URSS, să poartă oarecare greutate pe scena mondială, să poartă oarecare greutate pe scena mondială.

pe poziții de forță", ci, făt, de politica „pe poziții de forță” — fără negocieri.

Tocmai de aceea — și tocmai pentru că poarece știu că pentru „oficialitățile” care laborază politica externă la Washington acordurile de la Paris sînt numai un prolog — a sulerit politica americană înfrîngerea războiului de amîniari, a celor 10 zile de dezbate mereu întrerupte și a „majorităților” de voturi.

Poporul francez respinge „prologul”, pentru că nu vrea să trăiască drama căreia acesta li deschide drum.

Mendes-France da, iar Franța ba.

FLORICA SELMARU